

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/53218 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van 16 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juli 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, afgewezen.

Bij besluit van 3 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

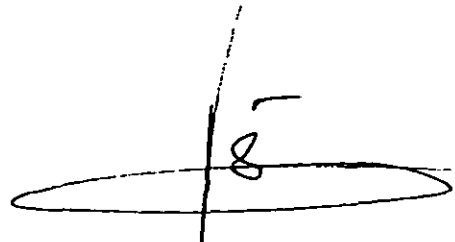
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

284-534.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal bar across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/53218
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

-----,
eiser,
gemachtigde mr. E.S. van Aken,
advocaat te Zierikzee,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. P. van Zijl,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Bij besluit van 3 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaarschrift van 24 augustus 2004 tegen het besluit van 27 juli 2004 waarbij de aanvraag van eiser om verlenging van zijn verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' is afgewezen, ongegrond verklaard. Hierbij is tevens bepaald dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf'.

Op 30 oktober 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 maart 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. Op grond van artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is verweerder bevoegd tot het op aanvraag verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, alsmede het verlengen van de geldigheidsduur ervan.

Een dergelijke verblijfsvergunning wordt verleend onder beperkingen die verband houden met het verblijfsdoel. Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, kan de beperking verband houden met voortgezet verblijf. In de artikelen 3.50, 3.51 en 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) zijn de verdere voorwaarden uitgewerkt waaronder voortgezet verblijf wordt toegestaan.

Op grond van artikel 3.51, eerste lid, onder c, van het Vb 2000 kan verweerder op een daartoe strekkende aanvraag van een vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verlenen onder de beperking, verband houdend met voortgezet verblijf. Ingevolge het tweede lid van artikel 3.51 van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning worden verleend indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Ingevolge het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000, kan ook in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb 2000, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Het beleid van verweerder is thans neergelegd in hoofdstuk B16/7, van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), voorheen hoofdstuk C2/7.7.3 van de Vc 2000. Hierin is - voor zover hier van belang - bepaald dat bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 indien het om een alleenstaande minderjarige vreemdeling gaat worden aangenomen, indien:

- a. de vreemdeling tot zijn meerderjarigheid in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als Amv'; en
- b. hij drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning; en
- c. hij gedurende zijn verblijf in Nederland steeds voldeed aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning op grond van het bijzonder beleid voor Amv.

3. De rechtbank neemt bij de beoordeling van het beroep de volgende feiten in aanmerking. Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op _____ en dat hij de Angolese nationaliteit bezit. Hij verblijft naar eigen zeggen sedert 5 april 2001 als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving in Nederland. Op 19 april 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Bij besluit van 27 november 2001 is deze aanvraag door verweerder afgewezen. Bij dit besluit is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' met ingang van 19 april 2001, geldig tot 12 november 2001. Deze vergunning is daarna nog verlengd tot 12 november 2002. Op 12 september 2002 heeft eiser verzocht om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hem verleende vergunning. Op deze aanvraag is door verweerder op 27 juli 2004 afwijzend beslist. Eiser heeft tegen dit besluit op 24 augustus 2004 een bezwaarschrift ingediend. Het bezwaar is bij beschikking van 13 april 2005 ongegrond verklaard. Deze beschikking is op 8 augustus 2005 door verweerder ingetrokken. Op 23 januari 2006 heeft verweerder het bezwaar wederom ongegrond verklaard. Op 17 februari 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank van 28 juni 2006 (AWB 06/8897) is het beroep gegrond verklaard, waarbij het besluit van 23

januari 2006 is vernietigd en verweerder is opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van die uitspraak.

4. Verweerder stelt zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor verlenging van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier op grond van het amv-beleid omdat eiser op _____ meerderjarig is geworden. Eiser heeft volgens verweerder geen recht op voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51 van het Vb 2000, omdat hij niet tenminste drie jaar aaneengesloten in het bezit zijn geweest van een verblijfsvergunning voor verblijf als amv. Voorts stelt verweerder dat niet gebleken is van bijzondere individuele omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000, op grond waarvan van eiser niet gevergd kan worden Nederland te verlaten. Volgens verweerder is niet gebleken dat eiser zodanig is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving en de Angolese samenleving zozeer is ontwend, dat zijn terugkeer naar het land van herkomst in redelijkheid niet van hem kan worden verlangd.

5. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat er in zijn geval wel degelijk sprake is van bijzondere individuele omstandigheden die verlenging van de verzochte verblijfsvergunning rechtvaardigen. Hiervoor is van belang dat eiser inmiddels al ruim vijf jaar rechtmatig in Nederland verblijft en hier een sociaal netwerk heeft opgebouwd. Bovendien heeft eiser geen enkele band meer met zijn land van herkomst.

6. De rechtbank overweegt als volgt.

7. Gelet op het verhandelde ter zitting is niet langer in geschil dat eiser niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51 van het Vb 2000.

8. Ten aanzien van het beroep op artikel 3.52 van het Vb 2000 overweegt de rechtbank als volgt. De beantwoording van de vraag of sprake is van bijzondere individuele omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000, is voorbehouden aan verweerder en kan in rechte slechts terughoudend worden getoetst. Daarbij geldt dat het aan eiser is om feiten en omstandigheden in dat verband te stellen en aannemelijk te maken.

Tussen partijen is niet in geschil dat eiser geen drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning. Verweerder heeft dan ook terecht vastgesteld dat eiser niet voldoet aan voorwaarde b van voornoemd beleid neergelegd in hoofdstuk B16/7 van de Vc 2000.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder voorts in redelijkheid kunnen oordelen dat er geen sprake is van overige bijzondere individuele omstandigheden, op grond waarvan niet zou kunnen worden gevergd dat eiser Nederland verlaat. Het feit dat eiser reeds geruime tijd in Nederland woonachtig is, daarbij onderwijs heeft gevolgd en een sociaal netwerk heeft opgebouwd, heeft verweerder niet hoeven aanmerken als bijzondere individuele omstandigheden.

9. Gelet op het vorenstaande is het beroep ongegrond.

10. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

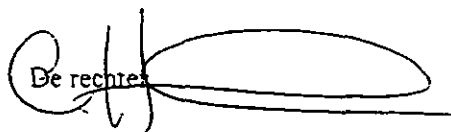
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op 15 MEI 2007
door mr. C. van Boven-Hartogh, rechter, in tegenwoordigheid van R. de Pooter, griffier.

De griffier

De rechter

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Afschrift verzonden op: 16 MEI 2007

14 JUN 2007
ZA: 200704084/1/V2
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Advocaten
mr. E. S. van Aken
mr. W. C. Dieleman

Bezoekadres
Engelse Kade 2, Zierikzee
Telefoon: 0111 - 41 51 51
Fax : 0111 - 41 22 44 / 41 48 22

Correspondentieadres
Postbus 2
4300 AA Zierikzee

E-mail
zierikzee@vpva-advocaten.nl

Derdengelden
Stichting Derdengelden
Van Pijkeren & Van Aken Advocaten
41.93.75.201

AANGETEKEND MET HANDTEKENING RETOUR

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
T.a.v. de E.A. Heer/Vrouwe Griffier

Zierikzee, 12 juni 2007

Betreft : /HB RVS II - A/JK/07.01845
Proc.nr. : AWB 06/53218
Dossnr.: 0104.19.8094
CRV nr.:

Hoogedelachtbare Heer/Vrouwe,

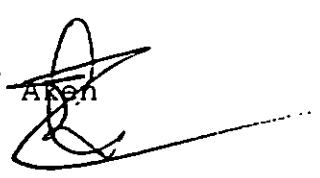
In opgemelde zaak zend ik u bijgaand in tweevoud aangetekend met handtekening retour een hoger beroepschrift met producties. De gemachtigde van verweerder heb ik heden eveneens een exemplaar toegezonden.

De toevoeging is aangevraagd doch is nog niet in mijn bezit. Zodra dat het geval is zal ik u ter kennisneming en ter registratie een exemplaar doen toekomen.

In afwachting.

Met vriendelijke groet,
hoogachtend,
uw dw.,

E.S. van Aken

Kosteloze rechtsbijstand aangevraagd bij de Raad voor
Rechtsbijstand te 's-Gravenhage.

HOGER BEROEPSCHRIFT

AANGETEKEND MET HANDTEKENING RETOUR
ALSMEDE PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

JUN 2007	
ZAKEN:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Dossnr.: 0104.19.8094
V nr. :
Procnr.: 06/53218

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

verder te noemen appellant, geboren op
van Angolese nationaliteit, te dezer zake uitdrukkelijk
domicilie kiezende te Zierikzee aan de Engelse Kade nr. 2
(Postbus 3, 4300 AA Zierikzee), ten kantore van advocaat en
procureur Mr. E.S. van Aken, die ten deze bepaaldelijk is
gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

1. Appellant heeft op 12 september 2002 een aanvraag ingediend tot verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling', welke aanvraag bij beslissing van 27 juli 2004 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is afgewezen. Appellant heeft tegen voornoemde beschikking bezwaar ingesteld op 24 augustus 2004, welk bezwaar is afgewezen bij beschikking van 13 april 2005. Deze beschikking is op 8 augustus 2005 ingetrokken en bij beschikking van 23 januari 2006 is het bezwaar ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is door appellant op 17 februari 2006 een beroepschrift ingediend, welk bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg gegrond is verklaard. De rechtbank heeft bepaald dat door verweerder opnieuw op het bezwaarschrift beslist diende te worden. Appellant is op 27 september 2006 gehoord door een ambtelijke commissie en vervolgens is op 3 oktober 2006 een beslissing op bezwaar genomen waarvan appellant bijgaand een kopie overlegt (**Prod. 1**). Het bezwaar werd ongegrond verklaard en appellant heeft vervolgens beroep ingesteld tegen deze beschikking.
2. Appellant komt hierdoor in hoger beroep van de uitspraak d.d. 16 mei 2007, eveneens in afschrift verzonden op 16 mei 2007, van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg, Afdeling Vreemdelingenzaken, waarbij besloten werd in de zaak geregistreerd onder procedurenummer 06/53218

het beroep ongegrond te verklaren. Appellant legt bijgaand over een kopie van deze uitspraak (**Prod. 2**).

3. Appellant zal in het hiernavolgende een grief formuleren op basis waarvan appellant van oordeel is dat ten onrechte is besloten het beroep ongegrond te verklaren.

GRIEF I

4. Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 van de uitspraak onder punt 8 als volgt: "Ten aanzien van het beroep op artikel 3.52 van het Vb 2000 overweegt de rechtbank als volgt. De beantwoording van de vraag of er sprake is van bijzondere individuele omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000, is voorbehouden aan verweerder en kan in rechte slechts terughoudend worden getoetst. Daarbij geldt dat het aan eiser is om feiten en omstandigheden in dat verband te stellen en aannemelijk te maken.

Tussen partijen is niet in geschil dat eiser geen drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning. Verweerder heeft dan ook terecht vastgesteld dat eiser niet voldoet aan voorwaarde b van voornoemd beleid neergelegd in hoofdstuk B16/7 van de Vc 2000.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder voorts in redelijkheid kunnen oordelen dat er geen sprake is van overige bijzondere individuele omstandigheden, op grond waarvan niet zou kunnen worden gevergd dat eiser Nederland verlaat. Het feit dat eiser reeds geruime tijd in Nederland woonachtig is, daarbij onderwijs heeft gevolgd en een sociaal netwerk heeft opgebouwd, heeft verweerder niet hoeven aanmerken als bijzondere individuele omstandigheden."

Toelichting

In de beschikking d.d. 3 oktober 2006 is ten onrechte gesteld dat appellant slechts gedurende een periode van nog geen 7 maanden in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning (pagina 3 halverwege). Voorts is ten onrechte geconstateerd dat derhalve er niet sprake is van bijzonder individuele omstandigheden. Hangende beroep is immers nog uiteengezet, zoals ook blijkt uit de stukken, dat appellant nog in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning tot 12 november 2002, dat wil zeggen ruim 19 maanden. Nog ter zitting in de beroepprocedure is dit bevestigd door de gemachtigde van verweerder. Aldus is in elk geval de toets of appellant voldoet aan de criteria niet volledig geweest nu immers uit is gegaan in de bestreden beschikking van andere aannames. Appellant acht het onzorgvuldig dat de rechtbank hieraan voorbij gaat. Het langer

beschikken over een geldige verblijfsvergunning dan waar verweerder vanuit ging, kan immers tot een andere belangenafweging leiden.

Voorts heeft appellant een beroep gedaan op bijzondere individuele omstandigheden op basis waarvan hij Nederland redelijkerwijs niet kan verlaten. Die bijzondere omstandigheden zijn in de uitspraak verkort weergegeven. Appellant wijst erop dat hij hangende beroep, laatstelijk ter gelegenheid van de zitting bij de rechtbank nog uiteen heeft gezet dat zijn situatie volstrekt vergelijkbaar is met de situatie van al diegenen die voor april 2001 in Nederland een aanvraag hebben ingediend tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning en aldus op basis van langdurig verblijf hier te lande in het bezit kunnen worden gesteld van een verblijfsvergunning conform de in te voeren regularisatieprocedure. Nu appellant al op 5 april 2001 zich heeft aangemeld en Nederland was binnengereisd heeft appellant erop gewezen dat deze bijzondere individuele omstandigheid naast de andere geschetste individuele omstandigheden een rol zou moeten spelen bij de verdere beoordeling. Nu appellant voorts als alleenstaande minderjarige vreemdeling destijds hier te lande is gearriveerd en er verder geen terugkeermogelijkheden voor hem zijn, is appellant van oordeel dat ten onrechte dit aspect bij de verdere oordeelsvorming geen rol heeft gespeeld. Appellant is van oordeel dat in rechte had moeten worden overwogen dat ook laatst genoemde bijzondere individuele omstandigheid bij de besluitvorming van verweerder een rol had moeten spelen. Thans blijkt niet uit de uitspraak van de rechtbank of dit door de rechtbank is meegewogen zodat in zoverre de uitspraak onvolledig is en aldus onzorgvuldig.

5. Appellant behoudt zich nadrukkelijk het recht voor in een later stadium zo nodig nog andere grieven naar voren te brengen en/of gegevens en/of stukken in het geding te brengen.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich wendt tot u Edelachtbaar College met het eerbiedig verzoek de beslissing van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, Afdeling Vreemdelingenzaken d.d. 16 mei 2007, eveneens in afschrift verzonden d.d. 16 mei 2007, AWB nr. 06/53218 te vernietigen en opnieuw rechtdoende het beroep gegrond te verklaren en de beslissing van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 3 oktober 2006 te vernietigen, met veroordeling van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie in de proceskosten.

Zierikzee, 12 juni 2007

Advocaat/Gemachtigde

